

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 357. An etiam expensas, quas ipse conductor fecit in rem locatam,
refundere teneatur locator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

usus, quæ alterius, ita ut præmissum omnes usum haberent rei locatae; sed potius esse quamdam societatem in usu rei locatae, seu admissionem ad participationem usus & commoditatis, quæ participatio sit quid diversum à sublocatione, ita ut prohibitus sublocare, non videatur prohibitus dictam participationem concedere. Pro quo citat Rotam apud Marchesan. p. 1. fol. 772. num. 4. & p. 2. fol. 508. num. 4. & decis. 208. p. 4. recent. Ottob. decis. 40.

Quæst. 356. An & qualiter locator tenetur facere, ut conductor re conducta uti & frui possit?

R Esp. Locator vi locationis tenetur rem locata tam juxta modum ac tempus conventum praestare conductori, ita ut modo & tempore re locata liberè uti possit, L. ex conducto. L. si ex lege. §. 4. L. si merces. §. 1. ff. b. t. quod nisi praestiterit, mercedem exigere nequit, & si quam receperit, tenetur ad eam refundendam & simul ad intereste, cit. L. ex conducto. §. 8. & l. 2. ff. b. t. Sic quotiescumque dolo vel culpa locatoris re locata liberè uti non potest conductor, tenetur locator ad remittendam mercedem & ad intereste. V. gr. dum sciens rem alienam vel rem publicationi & confiscationi vel etiam usufructui obnoxiam tanquam liberam, vel etiam rem vitiosam locavit alteri hæc ignorantia. Secus est, si locator hæc ignorans locavit, tunc enim ob justam ignorantiam excusat ab intereste praestando conductori. Muller. b. t. thes. 10. lit. s. & seq. qui tamen lit. i. speciale quid esse ait circa dolium vitiosum, quo uti non potuit conductor, quod etiam tunc tenetur ad intereste, etiam illud justè ignoraverit esse vitiosum locavit; Quem vide rationem illius afferentem. Sic quoque ad utrumque, scilicet ad mercedem remittendam & ad intereste tenetur, si impedimentum, quo conductor prohibitus re locata uti, proveniens ab alio non impedit, dum potuit juxta cit. L. ex conducto. §. 8. & L. si fundus. in fin. ff. b. t. Dum autem impedimentum citra suam culpam eveniens impedit non potuit, ut dum res bona fide locata dein ab alio evincitur, vel incendio, irruptione hostili aliove casu fortuito perit, non ad intereste, sed tantum ad refundendam vel remittendam pro rata temporis mercedem tenetur, L. si quis. L. ex conducto. §. 2. L. perinde. ff. b. t. uti etiam non nisi ad remittendam mercedem tenebitur locator pro rata temporis, quo ob necessariam rei locatae reparationem impedit conductorum ab ejus usu, L. qui insulam. L. & hoc. ff. b. t. Secus tamen, si cum impedit reficiendo non ex necessitate, sed mutando, ampliendo ob majorem utilitatem & commoditatem. Reiffenst. b. t. num. 31. citans eand. L. qui insulam, & l. 35. b. t. Unde jam in specie suis sumptibus rem locatam egentem reparatione. V. g. dum janua, fenestra nimium corrupta, tectum pluviis pervium, tenetur reparare, ut conductor possit commode ea uti. Quod nisi fecerit ad mercedem locationis pro rata refundendam & ad intereste tenetur, potestque conductor ad utrumque ex conducto agere, L. ex conducto. L. si merces.

Quæst. 357. An igitur etiam expensas, quas ipse conductor fecit in rem locataam refundere teneatur locator?

1. R Esp. Expensas necessarias, (quales juxta Berlich. sunt, per quas pristina rei locata forma & à potiore substantia conservatur,) si quas fecerit

rit conductor in re conducta sine ulla limitatione conductori refundere tenetur locator juxta L. dominus. §. 1. & L. colonus. ff. b. t. spectant hæ expensæ ad dominum fundi cui insumptæ, adeoque is ex naturali æquitate ad eas refundendas tenetur. Molin. de j. & j. tr. 2. d. 496. num. 2. Muller. ad Struv. b. t. thes. 11. lit. a. cum communi; ubi etiam ex eodem Molin. quod proinde conductor equi possit repetere impensas factas pro soleis ferreis & in ejus curationem, ut idem habet de Lugo, d. 29. num. 6. 7. Proceditque id ipsum, etiam si res, in quam impensæ factas, non duret nisi pro tempore locationis, & ea finita, nihil utilitatis perveniat ad locatorum. V. g. si conductor excitat horreum temporareum, cum ei dominus praestare debeat commoditatem recondendi fruges rei locatae. Muller. l. c. cum Berlich. p. 2. decis. 250. num. 3. Item etiam si conductor prohibitus eas facere in reparationem, rei, cum enim praestare debeat, quo conductor re frui possit, si negligat, dat causam conductori, ut ipse id potius faciat, quam usu rei caret. Muller. loc. cit. cum Mevio, p. 3. decis. 119. Item praedictarum expensarum repetitio & refusio locum habet, etiam si conductor ob non solutionem pensionis expulsus sit, per l. 61. ff. b. t. Muller. loc. cit. remittens ad Caroc. de locat. p. 3. tit. de expens. à num. 2. Neque hæc distinctione facienda inter expensas necessarias modicas & magnas. Muller. loc. cit. citans Lauterb. Verum limitanda hac ipsa, ut procedant, dum nihil in locatione desuper expressum; si enim conventum, ut conductor expensas necessarias in rei conservacionem & refectionis in se recipiat, huic pacto stare tenetur, quamvis adhuc vi illius non teneatur ad eas faciendas in reparationem rei penitus defractæ. Menoch. de arb. l. 2. cas. 258. num. 78. Muller. loc. cit. Ad hæc dictam necessitatem metiendam non esse ex voto conductoris, sed ex eo, quod locator facere debuit, ait cum Mevio. cit. decis. 119. Idem de impensis verò utilibus, (quales dicuntur, per quas res officiunt melior), V. g. dum conductor in re locata ædificavit furnum, cellam, reficit tectum aut parietem minitatem ruinam, facit aggères, plantavit arbores, vites propagavit, &c. dicendum, nimirum quod sint refundenda à locatori, dum melioramenta in qua factæ, non pro solo usu & commodo conductoris tempore locationis servient & sic temporariam utilitatem præstant, sed serviente quoque locatori etiam finita locatione, respiciuntque perpetuam fundi utilitatem, tenent communiter AA. Muller. loc. cit. Mozius de locat. tit. ult. n. 24. Garcias de expensis. c. 12. n. 13. Tabor. de jur. colon. th. 65. Quod quamvis distinguendum censeant Molin. d. 496. de Lugo. d. 29. n. 68. cum Lopez. & Castrensi. apud Reiffenst. b. t. n. 33. ita ut, si expensa haec non sint valde magnæ, eas, etiam se incho factas, refundere teneatur locator; non verò immodicas & valde graves sine suo scitu factas in rem locatam utiliter. Arg. L. Paulus. ff. de dol. mal. except. eò quod iniquum videatur, ut dum inquinatus in domo aliena sine scitu domini ædificat, & sumptuosas non necessarias reparaciones & melioramenta facit, locator invitus expensas refundere cogatur. Alii tamen excitatis AA. Tabor. Garc. item Mevio. de pens. q. 2. n. 102. apud Muller. loc. cit. nullum faciunt in hoc differimen, sed tantum attendendum dicunt, quid ex inde utilitatis pervenerit ad locatorum; ita ut etiam si conductor plurimum spenderit, si parum utilitatis pervenerit ad locatorum finita locatione, id parum,

parum, si nihil, nihil refundere teneatur. Sic quæ locator tantum solvat seu refundat pro rata utilitatis, quæ ad ipsum pervenit. Impensæ autem voluptuaria non refunduntur, sed si fieri potest sine incommmodo locatoris, tolli possunt ea, in quæ impensæ. Muller. Tabor. LL. cit. Et hæc de expensis factis in rem locatam; factæ enim in fructuum collectionem & custodiam integræ spectant ad conductorem de Lugo. d. 29. num. 62.

2. De cætero, ubi locator impensæ necessarias vel etiam utiles, dum ea refundenda juxta dicta, refundere renuit, pro iis consequendis conductori tria competit remedia nimirum vel primum potestas tollendi ea, in quæ factæ sunt, si tollilibilia sint sine rei locatae destructione juxta l. 19. §. 4. ff. b. t. (ita ut etiam id locum habeat in impensis voluptuaris, ut Garc. de expens. c. 1. num. 32. &c. 14. num. 27) & modò ex iis sublati conductor utilitatem habeat, & sublatio non fiat ex mera invidia aut malitia, ut Reiffenst. b. t. num. 35. Non posse tamen locatorum cogere conductorem ad tollendum melioramentum. Mev. p. 3. decis. 75. Muller. loc. cit. Lit. v. qui tamen remittit ad Brunem. in cit. l. 19. num. 12. Vel secundò ut possit actione conducti ad eas impensas recipiendas experiri cum locatoru seu domino fundi l. 55. §. 1. ff. b. t. aut etiam pretium impensarum de mercede nondum soluta detrahere. l. 61. ff. b. t. de Lugo loc. cit. num. 67. Muller. loc. cit. Lauterb. ad h. t. §. 103. Vel tertio, si conductor rem locatam possideat, potestas eam tam diu (intellige, etiam post tempus locationi præfinitum elapsum) retinendi, donec impensas recipiat. Arg. l. 14. de doli mal. & met. except. & l. 15. §. fin. C. de furto. Garc. loc. cit. Caroc. de locat. p. 2. tit. de expens. à num. 1. Muller. Lauterb. de Lugo. Reiffenst. LL. cit. habetque hæc retentio locum, etiamsi expensæ hæc nequam liquidæ & certa. Arg. l. 33. ff. de conduct. indebiti. Capyc. decis. 17. n. 7. Caroc. de locat. p. q. 40. n. 22. & alii, quos citat & sequitur. Lauterb. loc. cit. Muller. loc. cit. Lit. v. si tamen expensarum probatio altiorem indaginem requirat, & circumstantiae aliud suadeant, posse Judicem suo arbitrio rem temperare, & cautionem locatoris admittere, cum Schrader. de feud. p. 2. q. 9. f. 2. num. 31. & Carocio asserunt. Lauterb. l. c. Muller. loc. cit. Lit. v. ut etiam, qualiter in repetitione expensarum (quarum judicium est summarium teste, Bartol. in l. 38. de R. V. num. 15. & lis super iis brevissimā viā expedienda) coram Judice sit procedendum. Porro quantitas harum expensarum probatur præter alias modos ordinarios etiam per Syngrapha privata; cum hæc probatio non semper requirat instrumenta Authentica aut testes exceptione majores, sed admittat quoque conjecturas expendendas arbitrio Judicis. Muller. loc. cit. cum Garc. loc. cit. c. 20. num. 23. Caroc. de locat. p. 3. tit. de expens. num. 19. ubi is pro praxi notandum dicit quod si in genere constet factas esse impensas, earum verò quantitas in specie probata non sit, stetur juramento illius, qui fecit eas. Quo juramento tamen standum non esse ait Garc. loc. cit. si expensæ non sint verisimiles, rationabiles, & quæ rectè fieri potuerunt. Sæpe etiam, ut idem c. 24. in pr. apud Muller. loc. cit. æstimatores à partibus nominantur, qui visi melioramenti veram æstimationem constituere debent, si partes ita exigant, desuper præstare juramentum & quantum ii censuerunt, tantum conductori refundendum, ut Thabor. loc. cit. ib. 66. An

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. III.

verò restituendum conductori, quantum is impendit, an vero tantum, quantum fundus melioratus eo tempore reperitur, intricatum esse quæstionem, de qua Garc. cit. c. 24. ait Muller. inclinans in id, quod tradit Brunem. ad l. 55. ff. locati, nimirum adjudicandum conductori, quantum is necessariò impendit, non quantum res seu melioramentum valat tempore restitutionis facienda. Si tamen sine necessitate fundum melioravit, reddendas impensas pro rata utilitatis, quam pro illo tempore melioratio importat. Denique, ubi locator in contractu obligavit conductorem ad faciendam meliorationem rei conducta, non exprimendo, cujus expensis hæc melioratio facienda, si aliud ex conjecturis indagari non potest, de Lugo. d. 29. num. 69. cum Lopez contra Molin. d. 463. num. 4. qui putat expensas præstandas à locatoro, verius censem eas faciendas ex bonis conductoris; eo quod, qui alium ex contractu obligavit ad aliquid faciendum nullo addito, censematur obligare ad ea, quæ necessaria sunt ad rei conventa executionem, adeoque, cum hi sumptus sint necessarii ad melioramenta illa, ad eos præstandos obligabitur conductor.

Quæst. 358. Tributa & onera rei locatae imposta an præstare teneatur locator?

R Esp. in præstatione tributorum ante omnia inspicienda est convenio contrahentium, ut poete quæ legem dat contractibus juxta l. 34. ff. de reg. Jur. ubi de hoc non appetet, spectandum est, quid in regione de hoc constitutum, vel alijs fieri solitum. Muller. ad Syr. b. t. tb. 19. Lit. a. cum Mevio de pens. q. 4. num. 3. & 6. ubi & de hoc non constat, recurrendum ad jus commune, cui conformius est, quod tributa seu contributiones & collectæ impositæ rei, seu ratione rei solvendæ spectent ad locatorum, & is eas à conductore solutas eidem refundere tenetur. l. 4. §. 2. ff. de censib. l. 2. C. de annon. & tribut. Garc. de expens. c. 14. à num. 18. Klock. de contribut. c. 11. num. 169. Franzk adh. t. n. 144. quos citat & sequitur Muller. loc. cit. item Lauterb. b. t. §. 99. siquidem onus tributorum & collectarum ad possessores prædiorum (quales sunt eorum domini) pertinent juxta l. 1. & 2. C. de annon. & tribut. l. 7. de public. & vestigial. l. 13. de act. empti. & licet Filius in tributorum & collectarum exactione sequatur etiam quæcumque possessorem, & consequenter etiam conductorum convenienter possit; quia tamen locator pro fructibus mercedem accipit, & sic in effectu ipsem re frui videatur. l. 35. & 38. & 39. ff. de usuf. colonus verò partem tantum fructuum pro opera & expensis, in affectu quoque tributa & contributiones locatorum manent. Lauterb. loc. cit. collectæ verò rebus & personæ conductoris impositæ ab eo præstandæ; live imponantur ratione patrimonii, puta, respectu quæstus, mercaturæ, artificii (quo etiam spectant census rerum) live imponantur nullo respectu habito ad patrimonium, ut est capitatio Kopffgelt / ad has collectas tenetur conductor, ut civis & incola provincia juxta Recessum Imper. de anno 1594. Muller. loc. cit. Lauterb. §. 101. Onera quoque, quæ de corpore fructuum penduntur, ut sunt decimatarum præstations, spectant ad conductorem. Muller. Lauterb. LL. cit. citantes. c. 24. & 26. de decim. Caroc. tr. de locat. p. 4. quæst. 39. num. 114. Klock. de contribut.